

У статті 11 Закону України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року передбачити ч. 7 у такій редакції: «Начальник Управління державної охорони України до 1 березня затверджує Антикорупційну програму, яка погоджується з Національним агентством з питань запобігання корупції».

Куценко Станіслав Ігорович,
начальник Головного територіального
управління юстиції у місті Києві,
кандидат юридичних наук

СУЧАСНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР УКРАЇНИ ЯК ВЕКТОР ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Однією з європейських тенденцій розвитку контрольних функцій держави є пошук нових інструментів запобігання протиправним явищам в суспільстві. Так, загострились міжнародні і національні проблеми боротьби із корупцією і це свідчить про те, що традиційні методи боротьби з нею є недостатньо ефективними. Питання розробки та впровадження новітніх заходів протидії корупції, які дозволять мінімізувати рівень корупції до безпечного, є одним з найважливіших питань сучасності, вирішення якого можливе лише за умови комплексного та системного підходу, що передбачає потужну підготовчу роботу із профілактики корупції, що буде мати прямий вплив на всі сфери життя суспільства. Наприклад, з урахуванням того, що більшість незаконних операцій здійснюється з використанням кредитних та фінансових сфер, одним із способів вирішення цих проблем є проведення фінансово моніторингу, що знаходиться у рамках економіко-правових інструментів протидії корупції.

Досвід успішних антикорупційних програм та заходів зарубіжних країн, яким вдалось показати високий результат та ефективність у боротьбі з корупцією, крім політичних, правових та організаційних механізмів подолання корупції, також демонструє соціально-ідеологічну спрямованість.

Так, в Антикорупційній стратегії на 2018–2020 роки визначається комплекс заходів, спрямованих на розробку та впровадження механізму зменшення рівня корупції в Україні, в тому числі шляхом налагодження в суспільстві атмосфери нетерпимості до проявів корупції, формування довіри до антикорупційної політики держави і позитивного ставлення до викривачів, а також системне залучення державою активної частини населення, громадських об'єднань, представників бізнесу до антикорупційних заходів.

Зрозуміло, що реалізація даних заходів передбачає потужну роботу та розрахована передусім на молодь в контексті формування в останньої стійкого відчуття неприйнятності корупції для молодої людини, яка воліє здобути краще майбутнє. Досягнення позитивного

ефекту від використання даних засобів, вбачається можливим лише у випадку розробки вдалої стратегії та її впровадження в сучасний інформаційний простір з використанням найсучасніших засобів та механізмів інформування громадськості. Як відомо, останнім часом, усі інститути громадянського суспільства залучаються до процесу протидії корупції, зокрема освіта. Так, на наш погляд, формування і функціонування системи антикорупційного виховання є органічною часткою правового та духовно-морального виховання. Саме розповсюдження сформованої системи знань антикорупційного профілю у сучасних і популярних соціальних мережах, значно збільшить рівень загальних знань про стан корупції та способи її подолання і недопущення. Даний напрямок, безумовно має величезні перспективи і перші кроки вже зроблено.

Так, сучасне життя молоді перенасичене різного роду інформацією і наявна стійка тенденція до збільшення її обсягу через те, що людина, з метою реалізації свого соціального існування потребує постійного оновлення та розширення інформаційного середовища в якому існує. Сучасні технології дають можливість отримувати необхідну інформацію зручно та за лічені секунди, таким чином, серед джерел переважають саме інформаційні системи в порівнянні з традиційними джерелами, такими як особисте спілкування, преса, телебачення тощо.

Таким чином, одним з найефективніших інструментів формування інтересів, потреб, поглядів та світогляду молоді є саме сучасний інформаційний простір в якому варто діяти та знайти ефективні моделі адресної доставки інформації, оскільки особа, постійно перебуваючи в епіцентрі «інформаційного бомбардування» намагається захистити себе від непотрібної, як їй здається інформації.

Одним з головних пріоритетів України є побудова інформаційного суспільства, в якому кожна особа відчуває себе інформаційно вільною та реалізуючи свій потенціал сприяє суспільному розвитку, тим самим підвищуючи якість життя загалом. Використання інформаційних технологій дозволяє виконати багато завдань та надає безліч можливостей. В Україні сформовано певні правові засади побудови інформаційного суспільства: прийнято ряд нормативно-правових актів, які, зокрема, регулюють суспільні відносини щодо створення інформаційних електронних ресурсів, захисту прав інтелектуальної власності, впровадження електронного документообігу, захисту інформації, разом з тим, питання контролю інформаційного простору до цих пір залишається недостатньо врегульованим, а контроль фактично здійснюється без належного правового регулювання. Отже, варто прикласти зусиль в удосконаленні існуючого законодавчого поля та формування системи правового регламентування інформаційного простору.

Варто визнати, що ступінь розбудови інформаційного суспільства в Україні порівняно із світовими тенденціями є недостатнім. Разом з тим, Україна має потужну базу з підготовки висококваліфікованих

фахівців в сфері інформації, математики, кібернетики. У країні існують та постійно оновлюються сучасні системи та засоби телекомунікації та зв'язку, що свідчить про наявність фундаменту для розвитку інформаційного суспільства в Україні, а отже, використання його в реалізації Антикорупційної стратегії.

Отже, доцільним є формування загальнонаціонального інформаційного ресурсу, який би в повному обсязі вирішував такі основні завдання антикорупційного виховання, зокрема: запрошення до діалогу; висвітлення власної точки зору; інформаційне спілкування; розуміння протидії корупції; узагальнення; висновки; поради. Це масштабовані елементи антикорупційної діяльності на майбутні кілька років в Україні, які пропонується втілювати на антикорупційних форумах, семінарах та інтенсивах, шляхом поширення антикорупційних ресурсів (Інтернет, телефони антикорупційних спеціальних ліній, групи в месенджерах, тощо);

Як відомо, людство вело боротьбу із корупцією з самого народження держави. Засоби та способи були різними, однак очікуваний результат завжди залишався тим самим – зменшення рівня корупції. Антикорупційні заходи провадяться у всіх країнах і сучасне суспільство має продовжувати боротьбу із цим дефектом, однак із використанням новітніх технологій і всього інформаційного простору, отримати перемогу в цій складній боротьбі здається більш можливим.

Антикорупційна політика є лише частиною державної політики України але має величезний вплив на загальний рівень розвитку нашої держави. В свою чергу, зміст антикорупційної політики України як члену світових інтеграційних процесів, має формуватися на підставі чинного антикорупційного законодавства України, міжнародного антикорупційного законодавства, міжнародного та власного досвіду формування антикорупційної правової системи, стану розвитку громадянського суспільства, загальнокультурного і освітнього рівня, економічного та геополітичного становища, особливостей ментальності та розвитку інститутів державного контролю.

Ураховуючи стрімкий розвиток інформаційних технологій та їх все більш зростаючу роль у визначенні розвитку суспільства, широке впровадження у повсякденне життя та у сферу державного управління, варто зосередитись на формуванні та використанні інформаційного суспільства для формування національної культури, у якій немає місця корупції.